

Torsdag 6 september 2001

23. Grundläggande undervisning i utvecklingsländer

A5-0278/2001

Europaparlamentets resolution om grundutbildning i utvecklingsländerna inom ramen för FN:s generalförsamlings extra session om barn i september 2001 (2001/2030(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av 1989 års konvention om barnets rättigheter,
 - med beaktande av FN:s barntoppmöte i Jomtien (Thailand) 1990, FN:s sociala toppmöte 1995 och världsutbildningsforumet i Dakar (Senegal) 2001,
 - med beaktande av FN:s generalförsamlings extra session om barn som äger rum i New York den 19–21 september 2001,
 - med beaktande av artikel 163 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling och samarbete (A5-0278/2001), och av följande skäl:
- A. I artikel 26 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna fastställs att utbildning är en grundläggande mänsklig rättighet.
- B. Man bör uttryckligen beakta åtagandena inom åtgärdsramen från Dakar-konferensen och nödvändigheten av att vidta åtgärder för att genomföra den.
- C. Vid FN:s extra session om barn kommer man att se över de framsteg som gjorts i fråga om att slå vakt om barns rättigheter, däribland utbildning. Man kommer att anta en övergripande dagordning och en handlingsplan för det nya årtiondet.
- D. I det första reviderade förslaget inför FN:s extra session om barn framhålls tio krav, bl.a. att alla barn måste erhålla obligatorisk och kostnadsfri grundläggande utbildning av god kvalitet.
- E. Kommissionen och rådet gjorde den 10 november 2000 ett gemensamt uttalande, där man stödde åsikten att det borde finnas ett globalt åtagande för allmän grundläggande utbildning och där man fastställde att utbildning var en prioriterad fråga för utvecklingen.
- F. 130 miljoner barn har aldrig gått i skolan, ytterligare 150 miljoner barn har börjat grundskolan men lämnat den innan de lärt sig att läsa och skriva, och 900 miljoner människor i utvecklingsländerna är inte läs- och skrivkunniga.
- G. De mänskliga rättigheterna är odelbara och universella, varför även rätten till utbildning är det, och diskriminering på grund av kön, funktionshinder, ras, etnisk härkomst, religion eller kultur kan följaktligen inte accepteras.
- H. Två tredjedelar av de barn som inte går i skolan är flickor. Antalet inskrivna flickor är fortfarande lägre än antalet inskrivna pojkar, likaså är antalet flickor som lämnar skolan större än antalet pojkar.
- I. Barn med funktionshinder tillhör de mest missgynnade vad gäller utbildning, och i många länder får de uttryckligen inte delta i det vanliga utbildningssystemet.
- J. Nödåtgärder för många barn som är tvångsförflyttade eller utsatta för en konflikt, torka eller svält omfattar sällan lämplig utbildning, inte ens då förflyttningen och instabiliteten sträcker sig över en längre tid.

Torsdag 6 september 2001

- K. Utbildningen är viktig för freden i områden där barn som är offer för våldskonflikter växer upp, till exempel barn i flyktingläger.
- L. En av de effektivaste strategierna för att bryta den onda cirkeln av fattigdom är att lösa utbildningskrisen. Detta är också nyckeln till hållbar mänsklig utveckling, och ansträngningar behöver göras för att gå vidare mot att uppnå de internationella målen om mänsklig utveckling för 2015.
- M. Det är beklagligt att det efter konferensen i Dakar endast har skett små framsteg och att det råder brist på ledarskap beträffande samordningen av de internationella ansträngningar som görs för att komma tillrätta med utbildningskrisen.
- N. Med nuvarande utveckling kommer man inte att kunna uppfylla målet för 2005 om att uppnå jämställdhet inom utbildning, särskilt inte i Sydafrika och Afrika söder om Sahara, och man kommer inte på långa vägar att uppnå målet för 2015 om allmän grundläggande utbildning. Uppskattningsvis 75 miljoner barn kommer inte att ha gått i skolan.
- O. Ansträngningarna undergrävs rejält av hiv/aids-epidemin, vilken är orsaken till att 10 procent av lärarna i de värst drabbade länderna i Afrika förväntas dö under de närmaste fem åren och att antalet barn som blivit föräldralösa på grund av aids förväntas öka till mer än 20 procent av alla barn i skolåldern.
- P. Globala ekonomiska skillnader och skuldbördan har gjort att många stater inte har några resurser för att erbjuda utbildning till alla barn, och olika strukturanpassningsprogram har tvingat regeringarna att minska de offentliga utgifterna.
- Q. Undervisningen bör vara inriktad på barnet, vara av betydelse för det lokala samhället och bedrivas på det lokala språket. Läroplanen måste vara flexibel och relevant för barnens liv.
- R. I den globala kampanjen för utbildning har man krävt att det görs utgiftsprioriteringar i länder med höga försvarsutgifter för att se till att utbildningen får större utrymme i den nationella budgeten.
- S. Förutsättningen för mer rättvisa globaliseringsmönster och för att kunna överbrygga den digitala klyftan är att man åstadkommer en grundläggande utbildning för alla.
- T. Givarna, däribland EU, bör utarbeta gemensamma riktlinjer för politiken, arbetsrutiner, redovisningssystem, övervakning och utvärdering. De bör även upphöra med bundet stöd till utbildningssektorn, i tillhandahållandet av såväl varor och tjänster.
- U. Mot bakgrund av utvecklingsländernas kapacitetsbegränsningar är det viktigt att sätta upp realistiska tidsramar för upprättandet av nationella utbildningsplaner. Det kan vara svårt att hålla tidsfristen för 2002.
1. Parlamentet välkomnar FN:s extra session om barn och hävdar att denna konferens utgör ett viktigt tillfälle för att visa hur otroligt viktigt det är med grundläggande utbildning för alla,
2. anser att man bör erbjuda alla barn upp till 15 års ålder obligatorisk och kostnadsfri grundläggande utbildning av god kvalitet vilket föreskrivs av Internationella arbetsorganisationen,
3. uppmanar till att man snabbt tar ett globalt initiativ om utbildning, vilket utlovades i Dakar, samt uppmanar givarsamfundet att snabbt upprätta en tydlig tidsram för utarbetandet av ett sådant globalt initiativ,

Torsdag 6 september 2001

4. uppmanar till att det avsätts nödvändig finansiering, genom stöd och skuldlättnader som bör uppgå till minst USD 4 miljoner per år och vara särskilt inriktade på de fattigaste länderna, detta som ett sätt att säkerställa att ingen stat som strävar efter att åstadkomma kostnadsfri grundskoleutbildning för alla misslyckas på grund av bristande resurser,
5. uppmanar till reformering av Internationella valutafondens och Världsbankens strukturanpassningsstrategier för att se till att de verkligen stöder och inte undergräver kostnadsfri utbildning av god kvalitet,
6. upprepar att Europaparlamentet under 2001 års budgetförhandlingar tillsammans med rådet fastslog att kommissionens stöd till utbildning måste fördubblas, och noterar att särskilda mål för utbildningsanslagens användning har fastställts i de regionala budgetposterna,
7. anser att berättigandet till bistånd bör vara beroende av att de fattiga länderna utvecklar strategier som gör det möjligt att tillhandahålla utbildning av god kvalitet,
8. välkomnar att kommissionen åtagit sig att stödja sektoriella utvecklingsprogram som leds av nationella myndigheter under medverkan av det civila samhället, och där man tydligt inser att det är nödvändigt att se till att allas ansträngningar kompletterar varandra och är följdriktiga,
9. uppmanar kommissionen att till rådet och parlamentet lägga fram ett förslag till direktiv om att få slut på sammankopplingen mellan bistånd till utbildningssektorn och bistånd avsett att finansiera leveransen av varor och tjänster inom ramarna för EU:s biståndsprogram,
10. uppmanar kommissionen att stödja Unescos trepartshandlingsplan som omfattar upprättandet av nationella handlingsplaner, tekniska möten på regional och lokal nivå samt Unescos samordning av utbildning för alla samarbetspartner,
11. välkomnar kommissionens samordning av alla medlemsstaters ansträngningar genom experternas arbetsgrupp och i Unescos arbetsgrupp som ansvarar för åtgärdsramen, och anser att denna grupp kan spela en viktig roll i utvecklingen av gemensamma strategier och ståndpunkter,
12. välkomnar att kommissionen deltar i styrkommittén för sammanslutningen för utbildningsutveckling i Afrika (Association for the Development of Education in Africa, ADEA), vilket innebär att kommissionen kommer att vara delaktig i den politiska dialogen med de afrikanska utbildningsministrarna och i diskussionerna om att tillhandahålla tekniskt stöd,
13. uppmanar kommissionen att arbeta i nära samarbete med de olika ländernas regeringar, det civila samhället, icke-statliga organisationer, FN:s samarbetspartner och de internationella finansinstituten när de utarbetar nationella vägledande program, och att samarbeta med ländernas regeringar i fråga om att tilldela ansvarsområden och för att undvika dubbelarbete,
14. understryker att kommissionen måste ha tillräckliga personella och ekonomiska resurser för att kunna utföra sina samordningsuppgifter och spela en ledande roll,
15. uppmanar EU att gå i spetsen när det gäller att utveckla ett innovativt partnerskap mellan regeringarna och den privata sektorn, för att kunna avsätta USD 1 miljard per år till utbildning för alla,
16. anser att inget barn skall gå miste om utbildning på grund av bristande betalningsförmåga, och uppmanar alla stater att upprätta en tydlig tidtabell för att snarast ta bort direkta och indirekta avgifter för grundläggande skolutbildning samtidigt som man bibehåller en hög kvalitet eller förbättrar kvaliteten på utbildningen,
17. anser att finansieringen måste göras tillgänglig för utvecklingssituationer utöver det vanliga, bl.a. nationella nödsituationer, konfliktsituationer, flyktingläger eller när staten inte tar hänsyn till rättigheterna för vissa grupper av barn,
18. anser att man i de nationella handlingsplanerna skall fastställa tydliga mål för att påskynda processen mot en allmän grundskoleutbildning, och kartlägga finansieringsbortfall som skall täckas genom ökat stöd inom ramen för det globala initiativet,

Torsdag 6 september 2001

19. anser att utvecklingsstrategier för utbildningssektorn bör tas med i de nationella strategierna för fattigdomsbekämpning, och att de bör utarbetas av de nationella regeringarna i samråd med det civila samhället, lokalsamhällen och givare,
20. understryker vikten av att det civila samhället deltar i utvecklingen av nationella utbildningsstrategier, och anser att föräldrar, lärare och deras fackföreningar samt fattiga samhällen bör uppmuntras till att delta i utarbetandet av nationella utbildningsplaner, detta för att hjälpa till att bedöma vilka problem som finns och finna lösningar på dem,
21. påpekar att decentralisering av utbildning inom en stat vanligtvis är en positiv utveckling som kan öka lokalbefolkningens inflytande, men poängterar att statens centralförvaltning måste tillhandahålla huvuddelen av de ekonomiska medel som krävs och se till att lokala tjänstemän ges lämplig utbildning och behörighet samt tillräckliga resurser för att kunna administrera lokala utbildningssystem på ett effektivt sätt,
22. uppmanar det civila samhället att tvinga regeringen att redovisa sitt åtagande att erbjuda utbildning för alla,
23. uppmanar alla länder med höga försvarsutgifter att se över sina utgiftsprioriteringar i syfte att ge ökade bidrag till utbildningssektorn,
24. poängterar betydelsen av att fästa särskild vikt vid flickors utbildning och anser att början till en lösning av problemet med ojämlika möjligheter för flickor kan vara att anställa och utbilda kvinnliga lärare på lokal nivå, att ta bort de manliga vinklingarna ur läroplanen och annat material, tillhandahålla kostnadsfri skolmat, införa höjda utträdesavgifter för flickor, uppmuntra föräldrar att delta i skolans förvaltning och att placera skolorna närmare de samhällen som ingår i deras upptagningsområde,
25. understryker att skolor skall vara "säkerhetszoner" där barnens rättigheter skyddas och att sexuella trakasserier och våld i och runt skolor skall dokumenteras och tas på allvar samt att man bör vara medveten om att detta är ett av de främsta skälen till att barn, framför allt flickor, lämnar skolan,
26. poängterar att utbildningens bristande kvalitet är ett allvarligt skäl till att elever lämnar skolan, och begär att man tar särskild hänsyn till behovet av att förbättra utbildningens kvalitet, bland annat genom att anpassa skolans terminer efter de lokala behoven, med hänsyn tagen till efterfrågan på säsongsbetonad arbetskraft, och genom att undervisningen sker på det lokala språket,
27. poängterar att det är mycket viktigt att förbättra lärarutbildningen och stödet till lärare för att se till att de får en rimlig och regelbunden lön, välutrustade klassrum och läroböcker av god kvalitet,
28. påpekar att HIV/aids-pandemin har fått förödande konsekvenser för skolsystemet, lärarna och eleverna i många utvecklingsländer, och begär att man inom samtliga program för att bekämpa HIV/aids tar full hänsyn till detta,
29. anser att människor i alla åldrar, inbegripet personer som lämnat skolan i förtid, skall ha rätt att dra nytta av program för livslångt lärande och ha tillgång till grundläggande skolutbildning som de eventuellt gått miste om under sin barndom,
30. uppmanar givarsamfundet att stöda utbildning inom informations- och kommunikationsteknik, då detta är möjligt mot bakgrund av den grundläggande utbildningsnivån,
31. anser att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att återintegrera före detta barnsoldater i samhället; uppmanar det internationella givarsamfundet att utforma program för återutbildning av före detta barnsoldater,
32. uppmanar medlemsstaterna att vid nästa regeringskonferens införa en rättslig grund i EU-fördragen så att barnets bästa främjas och skyddas inom all EU-politik, alla program och all lagstiftning,

Torsdag 6 september 2001

33. välkomnar att kommissionen nyligen åtagit sig att ta hänsyn till perspektivet om barnets rättigheter vid utvecklingen av gemenskapens samarbetsinstrument och att utfärda strategiska genomföranderiktlinjer, samt uppmanar kommissionen att genomföra sitt åtagande utan dröjsmål,

34. uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, med ordförandena i AVS-EG:s gemensamma parlamentariska församling, UNGASS sekretariat, Unicef, Unesco, de nationella delegationerna vid FN:s generalförsamling, FN:s generalsekreterare, Världsbanken och Internationella valutafonden.
